நமது நித்திய இரட்சகர்

இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படும் போது, எனது மனமானது ஊசலாடித் தள்ளாடுகின்றது. அவரது அளவானது அகில உலகத்தைக் காட்டிலும் நீண்டது, ஆழ் கடலைக் காட்டிலும் அகன்றது, பரலோகத்தைக் காட்டிலும் உயரமானது மற்றும் பாதாளத்தைக் காட்டிலும் ஆழமானது (யோபு 11:8, 9ஐக் காணவும்). தேடுவதினால் நான் அவரைக் காண முடியாது, அவரது சம்பூரணத்தை அறியவும் முடியாது (யோபு 11:7ஐக் காணவும்).

இருந்தாலும், அளவிடப்பட முடியாத இந்த கிறிஸ்துவானவரை நிச்சயமாகவே ஐந்து பகுதிகளில் விளக்கப்படுத்த முடியும்: (1) நித்தியத்திலிருந்து படைப்புக்கு (2) படைப்பில் இருந்து பெத்லகேமுக்கு (3) பெத்லகேமிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலுக்கு (4) உயிர்த்தெழுதலில் இருந்து நியாயத்தீர்ப்புக்கு (5) நியாயத்தீர்ப்பில் இருந்து நித்தியத்திற்கு.

நித்தியத்தில் இருந்து படைப்புக்கு

பர்வதங்கள் தோன்றுமுன்னும், பூமியும் உலகத்தின் குடிகளும் உருவாகுமுன்பும், நித்தியத்துவத்திலிருந்தே இயேசு கிறிஸ்து ஜீவனுள்ளவராக, செயல்படுபவராக, இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானவராக இருந்துள்ளார் (சங். 90:2; எபி. 4:12). அவருடைய பார்வைக்கு மறைவானது எதுவும் இல்லை; சகலமும் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயும் வெளியரங்க மாயுமிருக்கிறது (எபி. 4:13). அவருடைய புறப்படுதல் அநாதி நாட்களாகிய பூர்வத்தினுடையது (மீகா 5:2). பூமிக்குரிய அவருடைய சுருக்கமான தங்குதலில், உலகமுண்டாவதற்கு முன்பே அவர் தம் பிதாவினிடத்தில் அனுபவித்திருந்த மகிமையை, அவர் ஐசுவரியராய் இருந்த காலத்தை நினைவுகூர்ந்தார் (யோவா. 17:5; 2 கொரி. 8:9). இயேசு கிறிஸ்து காலங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்: அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார் (எபி. 13:8). அவர் ''நித்திய பிதாவாய்'' இருக்கின்றார்.[1]

இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தராய்[2] இருக்கின்றார். இது உண்மையாய் இருப்பதால், அவர் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர் என்று உறுதிப்படுத்துவதென்பது சிறிய தவறல்ல (மாறாகப் பெரும் பிழையாகும்). பிதாவினால் அவர் எல்லையற்ற காலம் இருப்பவராக அல்லது ''தெய்வீக ஊற்றாக'' ஏற்படுத்தப்பட்டார் என்ற Gnostic கருத்தானது, இயேசு கர்த்தர் என்ற உண்மையுடன் எவ்விதத்திலும் ஒத்திசைவதில்லை. கொலோசெயர் 1:15ன் படியாக அவர், ''சர்வ சிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்'' என்ற

கருத்தானது, படைக்கப்பட்டவைகளில் அவர் முதலானவர் என்று விளக்கப்படுத்தப்படக் கூடாது. இது இப்படியிருக்குமென்றால், அவர் தம்மையே படைத்துக் கொண்டார் என்று அர்த்தமாகும், ஏனெனில் "அவருக்குள் சகலமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது" மற்றும் "அவர் எல்லா வற்றிற்கும் முந்தினவர்" (கொலோ. 1:16, 17). ஆகையால் கொலோசெயர் 1:15ல் உள்ள "முந்தின பேறுமானவர்" என்ற சொற்றொடரானது அவரது தரம் அல்லது நிலையை[3] உருவக நடையில் அர்த்தப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி, அவரது தொடக்கத்தைக் குறிப்பிடாது. இயேசு முதன்மையானவராக, மாண்புமிக்கவராக, படைக்கப்பட்ட எல்லா வற்றைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்தவராக இருக்கின்றார் (சங். 89:27ஐக் காணவும்). அப்படியில்லையென்றால், இயேசு ஒரு பொருளாக, ஒரு சிருஷ்டியாக இருக்கிறார் என்றாகி, யோவானின் பின்வரும் கூற்று உண்மையற்றதாகி விடும்: "சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை" (யோவா. 1:3).

தேவத்துவத்தை இகழ்பவர்களின் (Gnostics) *அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றும் மதக் குழு ஒன்று, கிறிஸ்துவை, உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு கடவுளாக, தாழ்வான தெய்வீகம்[4] உள்ளவராகக் கருதுகின்றது. கொலோசெயர் 1:18ல் உள்ள "ஆதியும்" என்ற வார்த்தை கிறிஸ்துவுக்குத் தொடக்கம் ஒன்றிருந்தது என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக அவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். ஆயினும், சந்தர்ப்பப்பொருளைப் பார்க்கும் போது, கிறிஸ்து தொடக்கம் ஒன்றைப் பெற்றிருந்ததில்லை, ஆனால் அவரே எல்லாவற்றையும் தொடக்குபவராக, ஆரம்பிப்பவராக, தோற்று விப்பவராக, அடிப்படை மூலமாக மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் திறமையுள்ள காரணமாக இருக்கின்றார் என்று காண்பிக்கின்றது.[5]*

இந்த மதக் குழுவினர் வெளி. 3:14ல் உள்ள "ஆதி" என்ற வார்த்தையை யும், இயேசுவின் நித்தியமான இயல்பை மறுக்கும்படியாகத் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். தேவனுடைய படைப்பின் தொடக்கத்தில் இயேசு அதைத் தொடங்குபவராக இருப்பதற்குப் பதில், முதல் சிருஷ்டியாக இருக்கின்றார் என்று கூறுபவர், பிதாவாகிய தேவனுக்கும் தொடக்கம் ஒன்றிருந்தது என்று கூறியாகவேண்டும், ஏனென்றால் அவருக்கும் (தேவனுக்கும்) இதே வார்த்தையானது வெளி. 21:6ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.[6] மேலும், இயேசுவுக்குத் தொடக்கம் ஒன்று இருந்தது என்று உரிமைகோரும் செயலானது, பிதாவுக்கும் ஒரு தொடக்கத்தைக் கொடுப்பதோடு, சந்தர்ப்பப்பொருளில் இவ்விருவருக்கும் முடிவு ஒன்றுள்ளது என்றும் உணர்த்தக் கூடும்![7] பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோர் நித்தியமானவர்கள் என்று சரியாக ஒருவர் கண்ணோக்கும் போது தான் வேதாகமத்தின் எல்லா வசனப் பகுதிகளுக்கும் ஒத்திசைவு பெறப்படுகின்றது.[8]

இயேசு ஆதியிலே தேவனோடு இருந்ததுமன்றி, தேவனாகவே அவர் இருந்தாரென்றால், அவரது நித்தியத்துவமானது கேள்விகளுக்கு அப்பாற் பட்டதாகும் (யோவா. 1:1). இயேசு எப்படி தேவனிடத்தில் இருந்ததோடு,

தேவனாகவும் இருந்தார் என்று விளக்குவது முடியாத ஒரு செயல் ஆகும். கணக்கின்படியல்ல, ஆனால் விசுவாசத்தின்படிதான் ஒருவர் மூவராக இருக்கிறார் என்றும் மூவரும் ஒன்றாயிருக்கின்றார்கள் என்றும் ஒருவர் கூறுகின்றார் (உபா. 6:4; எபி. 1:8; அப். 5:3, 4). இம்மூவரும் ஒரே தேவத்துவம், ஒரே இயல்பு உடையவர்களாய் இருந்தும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த சிந்தையைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் (ரோமர் 8:27; பிலி. 2:5). மூவர் ஒன்றாயிருக்கும் தேவன் வேதாகம ரீதியில் விவாதிக்க முடியாதவர் ஆனாலும் மனிதரால் விவரிக்க முடியாதவர். அதிகாரத்தில் இயேசு தமது பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவராய் இருந்தாலும் கூட (''பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்''; யோவா. 14:28), இயல்பிலோ அல்லது இருப்பிலோ அவர் கீழ்ப்பட்டவராயிருப்பதில்லை (“நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்”; யோவா. 10:30). பொருள் ரீதியாக அவர் பிதாவுக்குச் சமமானவராயிருக்கின்றார், அவரே “தேவன்” என்றும் “வல்லமையான தேவன்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார் (பிலி. 2:6; ஏசா. 9:6).

இயேசு பிதாவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவராய் இருப்பதால், சிலர் அவரது நித்தியத்துவத்தை மறுத்ததோடு அவர் ''தேவனுடைய தன்மையின் சொரூபம் என்பதையும்'' (எபி. 1:3) மறுத்தார்கள். நான்காம் நூற்றாண்டில் அலெக்ஸாந்திரியாவில் இருந்த அரியு என்பவர் இயேசுவின் இருப்பானது (Gk.: *ousios*) பிதாவின் இயல்பாகவே (Gk.: *homo*) இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, அவரை(பிதாவை)ப் போன்ற (Gk.: *homoi*) இயல்புள்ளவர் என்று உறுதியாகக் கூறினார். இதன் விளைவாக அவர் (அரியு), இயேசு நித்தியமானவரல்ல என்றும், மனிதர்களைவிட உயர்ந்த நிலையிலும், தேவனைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த நிலையிலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவரே இயேசு என்றும் அவர் கருத்துக் கூறினார். அத்தனாசியுஸ் என்பவர், எபிரெயர் 1:3ல் உள்ள “தன்மையின்” (Gk.: *hupostasis*) என்ற வார்த்தையை வலியுறுத்தி, அரியுவின் கொள்கையை எதிர்த்து நின்று, இயேசு வெறுமனே தேவனைப் போலிருந்தார் (Gk.: *homoiousios*) என்று அல்ல, ஆனால் இயேசு தேவனுடைய தன்மையானவராகவே இருந்தார் (Gk.: *homoousios*) என்று உறுதிப்படுத்தினார். இவ்விதமாக “i” என்ற ஒரு எழுத்தைச் சேர்ப்பதில் அல்லது நீக்குவதில்தான் வேறுபாடு இருந்ததென்று குறைக்கப்பட்டது; ஆனால் உபதேசத்தில் காணும் போது, அது சிருஷ்டிக்கும் சிருஷ்டிகருக்கும், மனிதப் பண்புக்கும் தேவத்துவத்திற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடாக இருந்தது.

''தேவனுடைய குமாரன்'' என்ற சொற்றொடரானது மிகவும் ஜாக்கிரதையாய்ப் படிக்கப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் தேவத்துவம் ஒரு குமாரனைப் பெற முடிந்ததென்றால், குமாரன் தனது தகப்பனைக் காட்டிலும் இளையவராகின்றார், எனவே குமாரன் நித்தியமானவரல்ல என்பது அவசியமாகிவிடுகின்றது. பெற்றெடுக்கப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்து, என்றென்றும் உள்ள ஒரு கிறிஸ்துவாகி விட முடியாது. ''காலங்கள் யாவற்றுக்கும் முன்பே அவர் பெற்றெடுக்கப்பட்டார்” அல்லது அவரது “நித்திய சந்ததி” என்ற, தொடக்கமும் முடிவுமற்ற தொடர்ந்து நடைபெறும் ஒரு நித்திய செயல்பாட்டை உணர்த்தும் பேச்சினால் இந்த இடர்ப்பாடு

நீக்கப்படுவதில்லை. வேதாகம எழுத்தாளர்கள் தர்க்கரீதியான இந்த இடர்ப்பாட்டைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டியிருந்ததில்லை. ஏனென்றால், படைப்புக்கு முன்பே இயேசு இருந்த நிலையில் அவர் பெற்றெடுக்கப் பட்டிருந்தார் என்று அவர்கள் கூறியிருந்ததில்லை.[9]

இயேசு பெத்லகேமில் பிறந்ததைப் பற்றிப் பேசுகையில்தான் வேதாகம எழுத்தாளர்கள், அவர் பெற்றெடுக்கப்பட்டார் என்று கூறுகின்றார்கள். இந்த உண்மையினால்தான் அவர் "தேவனுடைய குமாரன்" என்னப் பட்டார் (லூக். 1:35) என்பது உறுதியானது. மேலும், இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, பரலோகத்தில் மகிமையைப் பெற்றுக் கொண்ட போது அவர் பெற்றெடுக்கப்பட்டதாக உருவக நடையில் கூறப்படுகின்றது (அப். 13:30-35; எபி. 1:3-5; 5:5). ஆகவே, மாம்சப் பிரகாரமாகவும், உருவக நடையிலும் இயேசு மிகச் சரியாகவே "தேவனு டைய குமாரன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்; ஆனால் படைப்புக்கு முந்திய அவரது நிலையில் அவர் அப்பெயரால் அழைக்கப்படவில்லை. படைப்புக்கு முந்திய நிலையில் பிதா/குமாரன் உறவுமுறை இருந்திருக்குமென்றால் குமாரன் பிதாவைப் போன்றவராய் (வயதில்) இருந்திருக்க முடியாது. மேலும், படைப்புக்கு முந்திய குடும்ப நிலை ஒன்றிருந்ததென்றால், அங்கு தாய் யார் என்று ஒருவர் ஆச்சரியப்படுகின்றார், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அங்கு நிரப்பப்பட்ட குடும்ப உறவுமுறை என்ன என்றும் ஆச்சரியப்படுகின்றார். படைப்புக்கு முந்திய நிலையில் இயேசு "தேவனு டைய குமாரனா"யிருந்ததில்லை என்றால், இந்தக் கடினமான கேள்விகள் நீக்கப்படுகின்றன.

இப்பொழுது இயேசு, தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப் படுகின்றார், பாவிகள் இந்த உண்மையை தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் அறிந்து விசுவாசிக்க வேண்டியது அவசியமாகும் (ரோமர் 10:9, 10). இயேசு இந்தப் பட்டத்திற்கு என்ன கருத்தில் அல்லது எப்பொழுது சுதந்தரவாளி யானார் என்பதைப் பாவி ஒருவர் அறிந்து கொள்ள அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும், அந்தப் பட்டமானது தேவத்துவத்தில் ஒரு மதிப்புமிக்க மற்றும் அர்த்தம் நிறைந்த உறவை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதைப் பாவி ஒவ்வொருவரும் கற்றுக் கொள்ளவும் மற்றும் மதிக்கவும் முடியும். பிதாவானவர் தமது மிகவும் பிரியமானவர்மேல் கொண்டுள்ள அன்பினால் அனைவரும் அகம் மகிழ முடியும்.

தேவனுடைய குமாரன் தேவனைக் காட்டிலும் எவ்வளவும் குறைந்தவரல்ல என்பது பலருக்கு இடறுதலின் கல்லாகவும், தவறுதற்கான கன்மலையுமாய் உள்ளது (ரோமர் 9:33). யூதர்களில் பெரும்பாலோரும், மற்றும் விடுதலையாளர்களும் "அவர் ஒரு நல்ல மனிதர்" என்ற கருத்தை அனுமதிக்கின்றனர், ஆனால் அவரது தெய்வத்தன்மை வகையிலிருந்து காண மறுத்து நின்றுவிடுவார்கள் (யோவா. 7:12).

பலர் (யூதர்கள், தேவ நம்பிக்கையற்றவர்கள், ஏரியனியர்கள், இன்னும் மற்றவர்கள் முதலியோர்) இயேசுவைத் தெய்வீகத்துவத்திற்குக் கீழானவராக்கி, சிலர் இதன் எதிர் முனையின் கடைசிவரை சென்று பிதாவாகிய தேவனையும் குமாரனாகிய தேவனையும் வேறுபடுத்திக் காண

மறுக்கின்றனர். மூன்றாவது நூற்றாண்டில், (யோவா. 10:30; 14:9 ஆகியவற்றைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி) தனி முதற் தெய்வக் கோட்பாட்டாளர்கள் (Monarchians) *குமாரனே பிதாவுமானவர் என்று உறுதிபடக் கூறினார்கள். அவர்கள் இயேசுவை "அகிலத்தின் தேவனும் பிதாவுமானவர்"*[10] *என்று அழைத்தனர்.* "Patripassians" *என்று அழைக்கப்படும் ஒரு குழுவினர், பிதாவே சிலுவையில் பாடுபட்டு மரித்தார் என்று போதித்தனர். இந்தக் கருத்தின் ஒரு பகுதியானது மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இருந்து இந்த நூற்றாண்டுக்கு ஒரு மதக் குழுவால் கொண்டு வரப்பட்டு, தேவத்துவத்தில் ஒரே ஒரு நபர் மட்டும் இருக்கின்றார் என்பது அவர்களின் நம்பிக்கையாய் உள்ளது. அவர்கள் பல வேதவசனங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி, குமாரனானவர் பிதாவினிடத்திலிருந்து எவ்வகையிலும் பிரிக்கப்பட்டவரல்ல என்ற கருத்தைப் பற்றியுள்ளனர்.*[11]

படைப்பில் இருந்து பெத்லகேமுக்கு

"நாம் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக" (ஆதி. 1:26) என்ற கூற்றில், குறைந்தபட்சம் ஒரு தெய்வீக உதவியாளராவது படைப்பின் போது இருந்தார் என்று சுட்டிக்காட்டுதல் உள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டின் மற்ற குறிப்புகளில் இருந்து (ஆதி. 1:2; 33:4; சங். 104:30; மற்றும் யோபு 26:13ஐயும் காணவும்) ஆவியானவர் ஒரு உதவியாளராக இருந்தார் என்பது மிகவும் தெளிவாகின்றது. வார்த்தை என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் இயேசுவானவரே மிகவும் அதிகமாய் வலியுறுத்தப்படும் இன்னொரு உதவியாளர் ஆவார்:

> *ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார். சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை (யோவா. 1:1-3; எபி. 1:1-3ஐக் காணவும்).*

Logos என்ற வார்த்தையே மாம்சத்திலே வந்தது என்ற யோவானின் அறிவிப்பில் இருந்த கருத்துப் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதில் ஆயிரக்கணக்கான இருதயங்கள் இடர்ப்பாடு அடைந்தன. ஒரு வசனத்தில் அவர் தேவனாக அடையாளப் படுத்தப்பட்டு, அதே வேளையில் தேவனிடமிருந்து வித்தியாசப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். Logos (ஆங்கில வார்த்தையாக்கப்பட்ட ஒரு கிரேக்க வார்த்தை) இல்லாமல் ஒன்றும் உருவாக்கப்படவில்லை. இச்சொற்றொடர் அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? பொதுப் பெயர்ச் சொல் என்ற வகையில், இது ஒரு கருத்தை செய்தித் தொடர்பு படுத்த ஒலிக்கும் ஒரு தெளிவான கூற்றாகும். கேட்கக் கூடிய ஒலி என்பதைக் கற்பனை செய்ய அவசியமில்லை, ஆனால் ஒருவேளை (மனிதத்துவச் செயல்பாடுகளின் வகையில்) பின்வரும் கூற்றுக்களை இது மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடுகின்றது:

> *அவர் சொல்ல ஆகும், அவர் கட்டளையிட நிற்கும் (சங். 33:9).*

> *கர்த்தருடைய வார்த்தையினால் வானங்களும், அவருடைய வாயின் சுவாசத்தினால் அவைகளின் சர்வ சேனையும் உண்டாக்கப்பட்டது (சங். 33:6).*[12]

ஆகையால் யோவானின் அதிகாரத்தில், சங். 33:6ல் தாவீதின் வியப்புக் குறிப்பை ஒருவர் மிகச் சரியாக வாசிக்கலாம்:

> *கர்த்தருடைய Logosனால் வானங்களும், அவருடைய வாயின் சுவாசத்தினால் அவைகளின் சர்வ சேனையும் உண்டாக்கப்பட்டது.*

இருப்பினும் Logos என்பது வெளிக்குறிப்பான ஒலியைக் காட்டிலும் அதிகமானதாக விவரிக்கப்பட்டது: அவர் தம்மிலேயே தெய்வீகத்துவ மானவராய் இருந்தார்.

Logos என்ற சொற்றொடரானது பரந்த பொருளுடையதாயிருந்தால் இயேசுவுக்கு ஒருவேளை அந்தப் பட்டம் தரப்பட்டிருக்கலாம். வாயின் வார்த்தையானது சிந்தனையைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதற்குக் கருத்து ஒன்றை வெளியிடுவது போல, logos என்பதும் சிந்தனை மற்றும் காரணம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. தத்துவத்தில், logos என்பது அகிலத்தின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையாக விளக்கப்படுகின்றது. இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது, இது தேவனுடைய சிந்தனை, பகுத்தறிவு மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. Logos என்ற வகையில் இயேசு, பகுத்தறிவு மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றின் நபர்த்துவமாக இருக்கின்றார்.

Logos என்பது படைப்பில் ஞானம் மற்றும் பகுத்தறிவு மற்றும் சிந்தனை ஆகியவற்றை காட்சிப்படுத்தியதோடு மட்டுமின்றி, அவரது ஊழியமானது படைப்பிற்குப் பிறகு, பழைய ஏற்பாட்டின் புத்தகங்களுக்கு ஏவுதல் கொடுத்தவர் மற்றும் அவைகளின் உண்மையான ஆசிரியர் என்ற வகையில் தொடர்ந்தது. கிறிஸ்துவின் ஆவி தீர்க்கதரிசிகளுக்குள் இருந்தது (1 பேது. 1:10, 11). தாவீது பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தினாலும், கிறிஸ்துவே தாவீதை ஏவினார்:

> *கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்னைக் கொண்டு பேசினார்; அவருடைய வசனம் என்னுடைய நாவில் இருந்தது (2 சாமு. 23:2).*[13]

படைப்பிலிருந்து பெத்லகேமுக்கு இயேசு, இந்த அண்டத்தைப் படைத்த Logos ஆகவும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கு ஏவுதல் கொடுத்த Logos ஆகவும் மட்டும் இராமல், இஸ்ரவேலர்களோடு "சென்ற ஆவிக்குரிய (ஞானக்) கன்மலை"யாகவும் இருந்தார். அவர் மூலமாக அவர்களின் தாகம் தணிக்கப்பட்டது (1 கொரி. 10:4).

கடைசியாக, அவர் மிகவும் விசேஷித்ததாக ஆன, நம்பிக்கை நிறைந்தவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை எழுப்பக் கூடிய ஒரு சொற்றொடரால் விவரிக்கப்பட்டார்: "வருகிறவர்" (சங். 118:26; மத். 11:3; 21:9).

பெத்லகேமில் இருந்து உயிர்த்தெழுதலுக்கு

காலம் நிறைவேறின போது, வருகிறவராக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவர் "வானத்திலிருந்து இறங்கி" (யோவா. 6:51; கலா. 4:5) கீழே வந்தவராயிருந்தார். முன்பு பரலோகத்தில் ஆவிக்குரிய Logos ஆக இருந்தவர் மனிதர்களின் மத்தியில் மாம்சத்தில் வந்தார் (யோவா. 1:14). தேவன் தம் சரீரத்தின்படியாக ஸ்திரீயின் வித்தாக, ஆபிரகாமின் சந்ததியாக மற்றும் தாவீதின் சந்ததியாக வேண்டும் என்று திட்டம் கொண்டிருந்தார் (ஆதி. 3:15; 22:18; 2 சாமு. 7:12-14ஐக் காணவும்). மேலும் தேவன் தாம் கன்னியிடமிருந்து[14] பிறக்க வேண்டும் என்றும் திட்டம் கொண்டிருந்தார், இது முக்கியமற்ற விஷயமாய் இருப்பதில்லை.

தகப்பனின்றி ஒரு குழந்தை பிறக்க முடியாது (parthenogenesis) என்ற இயற்கை வாதிகளின் கோட்பாட்டுத் தாக்குதலினால் சில விசுவாசிகள் பெலவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இருந்தாலும், ஒற்றைப் பெற்றோரால் குழந்தை பெறப்படுவதை அவர் விளக்கப்படுத்த முடிவதைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவில் இரு பெற்றோரிடமிருந்து ஒரு குழந்தை எப்படிப் பிறக்க முடியும் என்பதை இயற்கை வாதியானவர் உண்மையில் விளக்க முடியாது என்பதே உண்மை நிலையாகும் (பிர. 11:5). இயேசு இரு பெற்றோருக்குப் பிறந்தவராய் இருந்தால் அவர் நம்மில் எவரைக் காட்டிலும் அதிகம் தெய்வீகத்துவமானவராய் இல்லாதிருப்பார். ஒருவர் தாம், இயேசுவை நம்புவதாகவும், ஆனால் அவர் கன்னியிடமிருந்து பிறந்தார் என்பதைத் தாம் நம்புவதில்லை என்றும் கூறுகிறார் என்றால், அவர் தாம் முற்றிலும் மனிதத்துவமாயிருந்த இயேசுவையே நம்புவதாகக் கூறுகின்றார். அவர் முற்றிலும் மனிதத்துவமானவராக மட்டும் இருந்தால், மற்ற நல்ல மனிதர்களின் இரத்தத்தைக் காட்டிலும் அவருடைய இரத்த மானது இரட்சிக்கும் வல்லமையை அதிகம் கொண்டுள்ளது என்று நினைக்கக் காரணம் எதுவும் இருக்காது. இன்னும் கூடுதலாக, அவர் முற்றிலும் மனிதத்துவமாயிருந்திருந்தால், அவரே கல்லறையிலிருந்து எழுந்திருக்க முடியாததுமல்லாமல் அவரால் வேறு யாரையும் உயிரோடெழுப்ப முடியாது. ஆகவே இயேசுவின் தெய்வீகத்துவமானது, அவருடைய கன்னியின் பிறப்புடன் தவிர்க்க முடியாதபடி இணைக்கப் பட்டிருப்பதாகவே அது காணப்படுகிறது. கன்னியிடம் பிறப்பில்லாத கிறிஸ்தவமானது, இரத்தமில்லாமல் இரட்சிக்கப்படுகிற ஒரு மதமாகவும், ஒரு உயிர்த்தெழுதலில்லாததாகவும் ஆகிறது. இது, இந்த உலக ஜீவியத்திற்கு மாத்திரமாகவே உள்ள ஒரு சமூக சுவிசேஷமாக குறைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

இயேசுவின் தெய்வீகத்துவமானது அவர் (மனிதரல்லாத) ஒரு தெய்வீகப் பிதாவைக் கொண்டிருப்பதைச் சார்ந்துள்ளதால், அவர் "தேவனு டைய குமாரன்" (லூக். 1:35) என்று அழைக்கப்படுவதன் முக்கியத்துவம் வெளிப்படையாகின்றது. அதே வேளையில், இயேசு தாம் ''மனுஷ குமாரன்'' என்று அழைக்கப்படுவது முக்கியமானது என்று நினைத்தார், இந்தப் பட்டமானது - வேறு எதை விடவும் அதிகமாக - எண்பத்தி இரண்டு முறைகள் அவரது உதடுகளினால் உச்சரிக்கப்பட்டதாகப் பதிவு

செய்யப்பட்டுள்ளது. மனுஷ குமாரனாய் இருந்த அவர் மனிதராயிருந்து, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்காகச் சிந்தப்படுவதற்கு இரத்தத்தைப் பெற்றிருந்தார் (மத். 26:28; எபி. 2:9; 9:22; 1 யோவா. 2:2). மனுஷகுமாரன் என்ற வகையில் அவரால் மனிதரின் பலவீனங்களுக்காகப் பரிதபிக்க முடிந்தது (எபி. 2:17, 18; 4:15). அவர் தெய்வீகமான மனுஷ குமாரனாக இருந்ததால், அவர் அழியக் கூடிய சரீரத்தில் இருந்தாலும், மரணத்தில் அவரால் மரணத்தை வெற்றி கொள்ள முடிந்தது (யோவா. 11:25-27; 14:19; 2 தீமோ. 1:10).

சில மக்கள், தேவன் மாம்சத்தில் வருதல் என்பது அவருக்குப் பெரியதொரு அவமதிப்பாகும் என்று யூகிக்கின்றனர். உதாரணமாக, (Gnostics) *தேவநம்பிக்கையற்றவர்களுக்குச் சரீரம்/மாம்சம் என்பது அவசியமான பொல்லாங்காக இருந்தது. அவர்களுடைய கோட்பாட்டின் படி, தேவன் மாம்சத்தில் வரவில்லை, ஆனால் உண்மையான மனிதனான இயேசுவின்மேல் ஞானஸ்நானத்தில் அவர் மீது இறங்கி வந்து, அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட பிறகு அவரை விட்டு நீங்கி விட்டார்.* Docetic Gnostics *என்ற குழுவினர் இயேசுவின் மனிதத்துவத்தை மறுத்து, அவர் ஒரு வெறும் ஆவித் தோற்றம் என்றாக்கி, அவரது பிறப்பு, மரணம் ஆகியவை தோற்றங்கள் தானே தவிர உண்மை நிலை அல்ல என்கின்றனர்.*[15] *சில அவிசுவாசிகள் இயேசுவை முழுமையான ஒரு கற்பனைப் படைப்பாக்க முயற்சி செய்திருக்கின்றனர்; ஆனால் அப்படிச் செய்ததில், அவர்கள் ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், ஜூலியஸ் சீஸர் மற்றும் மகா அலெக்சான்டர் ஆகிய கற்பனைப் பாத்திரங்களை ஏற்படுத்துவது சுலபமானது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கின்றது. இதன் விளைவாக, கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் உண்மையான சரீரத்தில் வாழ்ந்த நாசரேத்தூர் இயேசுவைப் பற்றிய உண்மையைப் பெரும்பாலான அவிசுவாசிகள் கேள்வி கேட்பதில்லை.*

எல்லா முரண்பாடுகளுக்கும் அப்பால், தேவபக்திக்குரிய இரகசியம் மகா மேன்மையுள்ளதாக இருக்கின்றது (1 தீமோ. 3:16). தேவன் எப்படி மனிதராக முடிந்தது என்பதையோ அல்லது மறுபடியும் எப்படி அவர் மகிமையில் ஏறெடுக்கப்பட முடிந்தது என்பதையோ மனித சிந்தை எதினாலும் விளக்கியுரைக்க முடியாது, ஆனால் உண்மையானது நம்புவதற்கு மிகவும் எளிமையானதாக உள்ளது: "தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே, ... மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே" (1 தீமோ. 2:5, 6). அவர் தேவனிடத்திலிருந்து கீழே வந்தார், அவர் ஒருவர் மட்டுமே தமது வாசஸ்தலத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லும் வழியை அறிந்துள்ளார்: "நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்" (யோவா. 14:6).

உயிர்த்தெழுதலில் இருந்து நியாயத்தீர்ப்புக்கு

இயேசு தமது மாம்சப் பிரகாரமான மரணத்திற்கு அப்பால், பரலோகத்தில் தமது பிதாவுடன் மறுபடியும் மகிமையில் இருக்கும் நிலை ஒன்றைக் கண்ணோக்கினார் (யோவா. 17:5). "அவர் தமக்கு முன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு" அவர் சிலுவையைச் சகித்து, அவமானத்தை எண்ணாதிருந்தார் (எபி. 12:2). அவர் மரணம் என்ற பலம் பொருந்திய மனிதனின் வீட்டிற்குள் பிரவேசித்து - உண்மையான மரணம்தான் என்று நிரூபிக்கப் போதுமான அளவு நீண்ட காலமான - மூன்று நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்தார். பிறகு அவர் "மரணத்துக்கு அதிகாரியான பிசாசானவனைத் தமது மரணத்தினாலே அழிக்கும்படிக்கும், ஜீவ காலமெல்லாம் மரண பயத்தினாலே அடிமைத்தனத்திற்குள்ளானவர்கள் யாவரையும் விடுதலை பண்ணும் படிக்கும்" (எபி. 2:14, 15; மற்றும் வெளி. 1:18ஐயும் காணவும்) பாதாளத்தின் திறவுகோல்களைப் பற்றியிழுத்தார். இந்த வழிமுறையில் அவர், "மரணத்தைப் பரிகரித்து, ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவிசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்" (2 தீமோ. 1:10).

கல்லறையில் இருந்து அவர் (உயிரோடு) எழுந்ததின் மூலம் இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று வல்லமையோடு அறிவிக்கப்பட்டார் (ரோமர் 1:5). சங். 2:7ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள "நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்" என்ற தேவனுடைய மகிழ்ச்சியுள்ள ஆச்சரியக் கூற்றை உயிர்த்தெழுதலின் ஞாயிறானது (ஏப்ரல் 9, கி.பி. 30) நிறைவாக நிறைவேற்றியது. இயேசு கிறிஸ்து நித்தியத்திலிருந்து படைப்பு வரையிலோ அல்லது படைப்பிலிருந்து பெத்லகேம் வரையிலோ தேவனுடைய குமாரனாக இருந்ததில்லை. அவர் பெத்லகேமில் இருந்து தேவனுடைய குமாரனாக, மரியாளுக்கும் ஆவிக்குரிய தகப்பனுக்கும் பிள்ளையாக இருந்தார் (லூக். 1:35). அதன் பிறகும் கூட அவர் சங். 2:7ல் அர்த்தப்படும் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்ததில்லை. இயேசு கன்னி யிடம் பிறந்ததின் மூலம் சரீரப் பிரகாரமாக தேவனுடைய குமாரன் ஆகி முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தேவன் அவரை எழுப்பினார் (அப். 13:33). அதன் பிறகுதான் " 'நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெநிப்பித்தேன்' என்று இரண்டாம் சங்கீதத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி" நிறைவேற்றம் வந்தது.

இது எவ்விதம் அவ்வாறாக முடிந்தது? ஒரு உயிர்த்தெழுதலானது ஒரு பிறப்பு அறிவிப்பின் நிறைவேற்றமாகத் தகுதி பெற்றது எவ்விதம்? தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தை சொல்லர்த்தமாய் எந்தக் கருத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. உருவக நடையில் இது அழகுள்ளதாக இருக்கின்றது. ஒரு குழந்தையின் வரவைக் காட்டிலும் அதிகம் சந்தோஷமான அறிவிப்பு எதுவும் ஒரு வீட்டிலிருந்து வெளியிடப்பட முடியாது. இதற்கு இணையான வகையில், தம்மை ஒரு தகப்பனைப் போலாக்கி, இயேசு மரணத்தை ஜெயித்தார் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகம் சந்தோஷமான ஒரு செய்தியை

தேவன் அறிவிக்கக் கூடாதிருந்தது, இனி மரணம் அவர் மேல் (இயேசுவின் மேல்) ஆளுகை செய்வதில்லை, இயேசு நமது முன்னோடியானார். பிறகு அவர் வேண்டிக் கொண்டிருந்த ''அவரது மகிமைக்குள்'' அவரால் பிரவேசிக்க முடிந்தது (ரோமர் 6:9; எபி. 6:20; லூக். 24:26).

(அவர் பரத்திற்கேறிய) ஒலிவ மலைக்கும் பரலோகத்திற்கும் இடையில், இயேசு ஆணிகளால் துளையுண்ட தமது மாம்ச சரீரத்திலிருந்து தம்மை நீக்கினார். அவர் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கிருந்து புறப்படுமுன் எப்படியிருந்தாரோ, அப்படியே மறுபடியும் ஆனார் (1 கொரி. 15:50). ஒரு நூற்றாண்டில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை அவர் மனித உருவில் செலவிட்டிருந்தாலும், இனி ஒருபோதும் அவர் மறுபடியும் அவ்விதமாகக் கீழாக்கப்படப் போவதில்லை (2 கொரி. 5:16). இவ்விதமாக சங். 2:7ஆனது உயிர்த்தெழுதலின் நாளில் நிறைவேறிற்று.

வேதாகமத்தில் கூறுவதற்கு அதிகம் உள்ளது. பரத்துக்கேறிய (மே 18) பிறகு பத்து நாட்கள் கழித்து வந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று (மே 28), இயேசு ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும் ஆக்கப்பட்டார். அந்த நாளில் அவர் சபைக்குத் தலையாக ஆனார், மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைப்படி பிரதான ஆசாரியரானார். அவர் தாவீதின் ஆவிக்குரிய அரியணையில் அமர்ந்து, இராஜாதி இராஜாவாகவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவாகவும் முடி சூட்டப்பட்டார். அந்த நாளில் மறுபடியும் தேவனுடைய குரலொலி பரலோகத்திலிருந்து பேசியது: "நீர் என்னுடைய குமாரன்; இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்" (அப். 13:33; எபி. 1:1-5; 5:5, 6 மற்றும் எபே. 1:20-23ஐக் காணவும்). உயிர்த்தெழுதலின் நாளைப் போலவே பரத்துக்கேறிய நாளிலும் நடந்தது: குமாரத்துவம் என்பது சரீரப் பிரகாரமானதாகவும், சொல்லர்த்தமானதாகவும் இல்லாது, உருவகமானதாகவும் ஆழ்ந்த அர்த்தம் நிறைந்ததாகவும் ஆயிற்று. உலகத்தின் பெரும் விதியானது இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்ற மாபெரும் சத்தியத்தைச் சார்ந்துள்ளது.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இருந்து உலகத்தின் முடிவு வரையிலும் வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் குமாரனுக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. தூதர்களும், அதிகாரங்களும் மற்றும் வல்லமைகளும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (மத். 28:18; 1 பேது. 3:22). அவருக்கு வானத்திலும், பூமியிலும், பூமிக்குக் கீழும் உள்ள எல்லா நாமங்களுக்கும் மேலான நாமம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (பிலி. 2:10).பெந்தெகொஸ்தே முதல் நியாயத்தீர்ப்பு வரையிலும் உள்ள கால இடைவெளியில் பிதாவானவர் கூடத் தமது குமாரனுக்கு ஆதரவாக இருப்பதற்காக கனத்தில் குறைவான ஒரு இடத்தையே எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். "குமாரனைக் கனம்பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பின பிதாவையும் கனம் பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்'' (யோவா. 5:23). ''சகல பரிபூரணமும் அவருக்குள் வாசமாயிருக்க" (கொலோ. 1:19) பிதாவுக்குப் பிரியமாயிற்று. எல்லாவற்றிலும் கிறிஸ்துவே முதல்வராய் இருக்க வேண்டும் (கொலோ. 1:18). நேர்மையான இருதயங்களுடன் நற்சித்தம் கொண்டுள்ள மனிதர்கள் எந்த எண்ணத்தையும் சுயாதீனத்துடனும் அன்புடனும் கிறிஸ்துவுக்குக்

கீழ்ப்படியச் செய்கின்றனர் (2 கொரி. 10:5). பிதாவாகிய தேவன் இயேசுவுக்கு ஜனங்களின் கொடியாக இருக்கும் நிலையையும், நாடுகளை வழி நடத்திக் கட்டளையிடும் நிலையையும் கொடுத்துள்ளார் (ஏசா. 11:10; 55:4).

இயேசுவின் மிக மேன்மையான கர்த்தத்துவத்தின் காலத்தின் போது, மத்தியஸ்தராகிய அவர் மூலமாகவே பாவிகள் தேவனை அணுக வேண்டும். மேலும், பரிந்து பேசுகின்றவர் என்ற வகையில் அவர் மூலமாகவே கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் (1 தீமோ. 2:5; 1 யோவா. 2:2). இப்பொழுது அவர் தமக்குச் சொந்தமானவர்களுக்கு வாசஸ்தலங்களை ஆயத்தப் படுத்துகின்றவராகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டுள்ளார் (யோவா. 14:1-3). நிறைவாக, எல்லா மனிதர்களும் - பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாகவோ அல்லது பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு முன்பாகவோ அல்ல, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகவே - நியாயத்தீர்ப்புக்கு நிற்க வேண்டும். இந்த நாள் தேவனுடைய ஆலோசனையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது (அப். 17:30; யோவா. 5:22; 2 கொரி. 5:10).

நியாயத்தீர்ப்பில் இருந்து நித்தியத்திற்கு

நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பிறகு, இயேசுவின் மேலான அதிகாரம் உள்ள நிலையானது மனவிருப்பத்துடன் அவரது பிதாவினிடம் ஒப்படைக்கப் படும். பின்பு பெந்தெகொஸ்தே நாள் தொடங்கி நியாயத்தீர்ப்பு வரைக்கும் தாம் பெற்றிருந்த வல்லமையை குமாரனே துறந்து விட்டு தேவனே எல்லாவற்றிலும் எல்லாமுமாய் இருக்க மக்கள் யாவருடனும் குமாரனும் சேர்ந்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார் (1 கொரி. 15:24). இந்த அதிகார மாற்றமானது உணரப்படாத அளவு மிக மென்மையானதாக, நித்தியம் முழுவதிலும் (லூக். 1:33; எபி. 1:8) குமாரனும், மற்ற பரிசுத்தவான்களும் (வெளி. 3:21; 22:3-5) பிதாவாகிய தேவனுடன் கூட அரசாளுவார்கள். "ஆ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவாயிருக்கிறது! அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் அளவிடப் படாதவைகள், அவருடைய வழிகள் ஆராயப்படாதவைகள்! ... அவருக்கே என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக. ஆமென்" (ரோமர் 11:33, 36).

குறிப்புகள்

[1]"நித்திய பிதா" என்று வழக்கமாகக் கொள்ளப்படும் 'abbi'-adh (ஏசா. 9:6; எபிரெயரில் வசனம் 5) என்ற வார்த்தை - இந்தச் சந்தர்ப்பப்பொருளில் அநேகமாக மிகவும் சரியாக - "நித்தியத்தின் பிதா" என்று சரியாகக் கொள்ளப்படலாம். [2]"யேகோவா" என்பது YHWH என்ற நான்கிலக்கணக் குறிப்பின் சரியான

மொழிபெயர்ப்பு வார்த்தையல்ல, ஆனால் ASVயில் ஏசா. 44:6ல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது போன்ற வார்த்தையானது உண்மையான ஜீவனுள்ள ஒரே தேவனைக் குறிக்கப் பயன்படுகின்றது: "நான் முந்தினவரும், நான் பிந்தினவருந்தானே; என்னைத் தவிர தேவன் இல்லையென்று, இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய கர்த்தரும், சேனைகளின் கர்த்தராகிய அவனுடைய மீட்பரும் சொல்லுகிறார்." இதே பெயரானது புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவை அடையாளப்படுத்துவதாக உள்ளது. NASBயில் ("Lord") "கர்த்தர்" என்றுள்ளது. (ஏசா 40:3ஐ மத். 3:3உடனும், ஏசா. 44:6ஐ வெளி. 1:17; 22:13உடனும், யோவேல் 2:32ஐ அப். 2:21உடனும் ஒப்பிட்டுக் காணவும்.) [3]"முந்தின பேறுமானவர்" என்பது மிகவுயர்ந்த மரியாதையுடன் இணைந்துள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டின் சொற்றொடரானது அதன் பெரும் மாண்புடன் இணைந்துள்ளது. குடும்பத்தில் உள்ள மகன்களின் நடுவில், முதலில் பிறந்தவர் இரட்டிப்பான கனத்தைப் பெறுவதால் இது முன்னுரிமையின் மதிப்பை அர்த்தப்படுத்துகின்றது. இந்த வார்த்தை நிலைப்பாட்டின் மதிப்பையும் சுட்டிக்காட்டியது, ஏனெனில் ஒருவருடைய பண்பின் உயர்தரத்தினால் அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் தனிச் சிறப்பையும் இது குறிப்பிட முடிந்தது. இவ்விரு காரணங்களுக்காகவும் இயேசு "முதற் பேறானவர்"/"முந்தின பேறுமானவர்" என்று அழைக்கப்படுகின்றார்; அவர் முந்தின பேறுமானவர், ஏனென்றால் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெழுதலில் அவர் நமக்கு முந்தினவராய் இருக்கின்றார் (கொலோ. 1:18), மற்றும் அவர் முந்தின பேறுமானவர் ஏனென்றால் எல்லாவற்றுக்கும் மேன்மை யான முதல் இடத்தைக் கொடுத்தினால் தேவன் அவரை உயர்த்தியிருக்கின்றார் (எபி. 1:6). [4]வேதவசனங்களின் புதிய உலக மொழிபெயர்ப்பானது (NWV) வேதாகமத்தைச் சரியான முறையில் கொண்டு வருவதில்லை, ஆனால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட மதக் குழுவின் போதனைகளை ஆதரிக்கின்ற ஒருதலைப்பட்சமான மொழிபெயர்ப்பாகும். அது யோவான் 1:1ஐ பின்வருமாறு கொண்டுவருகின்றது: "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது, அந்த வார்த்தை ஒரு தேவனாய் இருந்தது." இப்படிப்பட்ட ஒரு மொழிபெயர்ப்பைக் கொடுத்த அதே கல்வித்துவமானது யோவான் 1:6ஐப் பின்கண்டவாறு கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துகின்றது: "ஒரு தேவனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மனிதர் இருந்தார், அவர் பெயர் யோவான்." NWVயில் இயேசுவை தேவர்களில் ஒரு தேவனாக்கும் அதே மொழிபெயர்ப்பானது தேவனை பல தெய்வீகத்துவத்தில் ஒரு தெய்வீகத்துவமாகவும் ஆக்கும். [5]கொலோ. 1:18ல் *Arche* என்பது "தொடங்குகின்ற நபர் அல்லது பொருள், ஒரு தொடரில் உள்ள முதல் நபர் அல்லது பொருள், முன்னோடி" என்பதாக உள்ளது. இது "தோற்றம்" என்ற கருத்தில் "தொடக்கம்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. [6]வெளி. 3:14ல் உள்ள *Arche* என்பது, "எந்த ஒன்றும் இதினால் தொடங்குகின்றது, மூலம், செயல்படும் காரணம்" என்று அர்த்த மாகின்றது; இது "முதற் காரணம்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. Arndt, Gingrich மற்றும் Danker ஆகியோர் "முதற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்" என்ற அர்த்தமானது மொழியியல் ரீதியாக சாத்தியக் கூறுள்ளதென்று உறுதிப்படுத்தினர். இருப்பினும், வெளி. 21:6ல் உள்ள *arche* பிதாவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது "முதற் சிருஷ்டித்தவர்" என்று அர்த்தம் தரவும் சாத்தியக் கூறு உள்ளது. மொழியியல் ரீதியாக இரு அர்த்தங்கள் தகுதியாகலாம், ஆனால் வசன ரீதியாகவும், தர்க்கரீதியாகவும் "முதற் காரணர்" என்ற ஒன்று மட்டுமே உண்மையானதாயிருக்க முடியும். [7]"முந்தினவரும் பிந்தினவரும்" என்ற வார்த்தைகள் வெளி. 22:13ல் கிறிஸ்துவையும், வெளி. 21:6ல் (தமிழில் இங்கு "ஆதியும் அந்தமும்" என்றுள்ளது) பிதாவையும் குறிக்கின்றன. [8]பிதாவும் (சங். 90:1, 2), குமாரனும் (மீகா 5:2; எபி. 13:8) மற்றும் ஆவியானவரும் (எபி. 9:14) நித்தியமானவர்களாய் இருக்கின்றனர். [9]KJV மற்றும் ASVயில் யோவான்

1:18; 3:16, 18; 1 யோவா. 4:9 ஆகியவற்றில் உள்ள "begotten" *என்ற வார்த்தையானது தவறான மொழிபெயர்ப்பாகும், ஏனென்றால்* "begotten" *என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை இந்த வசனங்களில் இல்லை. அதற்குப் பதில்,* "Kind" *என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையின் ஒரு வடிவமும், "ஒரே" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையின் ஒரு வடிவமும் இங்கு (இவ்வசனங்களில்) உள்ளன. [தமிழில் இவ்வசனங்களில் "ஒரே பேறான'' என்று உள்ளது சரியானதாயிருக்கலாம்]. மேற்கண்ட மொழி பெயர்ப்புக்களிலேயே இந்த இரு கிரேக்க வார்த்தைகளின் சரியான மொழி பெயர்ப்புக்களுக்கு லூக். 7:12; 8:41; 9:38 ("ஒரே") மற்றும் மாற்கு 9:29 ("வகை") ஆகிய வசனங்களில் காணவும்.* [10]Arthur Cushman McGiffert, *A History of Christian Thought என்ற நூலில் இருந்து.*

[11]*குறிப்பாக, அவர்கள் ஏசா. 9:6; யோவா. 3:13; 10:30; 14:9; 2 கொரி. 5:19; கொலோ. 2:9 ஆகியவற்றைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். "ஒரே தேவனில் ஒரு நபர்த்துவம்" என்ற கருத்தானது* G.K. Wallace *மற்றும்* Ray Vaughn *அவர்களால் வாதிடப்பட்டது.* [12]*சங். 33:6ல் செப்துவஜிந்த் மொழிபெயர்ப்பானது* (LXX) *to logo tou Kuriou என்பதற்கு* "by the word of the Lord" *என்று குறிப்பிடுகின்றது.* [13]Septuagint-ல் logos *என்றுள்ளது.* [14]*ஏசா. 7:14ல்* "maiden" *அல்லது* "Virgin" *என்பதற்கான பரிசுத்த ஆவியானவரின் சொற்றொடரானது (எபிரேயு.: ‘almah) பாலியல் ரீதியாகப் பக்குவமுடைமைக்கான பொதுவான வார்த்தையாக உள்ளது. கி.மு. 735ல் நன்கு அறியப்பட்ட பக்குவமுள்ள ஒரு பெண் (ஒரு மனிதனை அறிந்து) ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள் (ஆனால் உண்மையில் அந்தப் பிள்ளை அல்ல) என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் கூறினார். கி.மு. 5ல் அறியப்பட்டிராத பக்குவமுள்ள ஒரு பெண் (ஒரு மனிதனையும் அறியாமல்) ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள் (அவரே உண்மையில் இம்மானுவேலாக இருப்பார்). ஏசா. 7:14ல் ஆவியானவரால் வழி நடத்தப்பட்ட மொழி நடையானது கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற அற்புதமற்ற பிறப்பொன்றையும், கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற அற்புதமான பிறப்பொன்றையும் விவரிக்கப் போதுமான அளவு பரந்ததாக உள்ளது. (கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் இருந்ததாகப் பேசப்பட்ட பக்குவமுள்ள பெண் ''மனிதனை அறிவது'' தேவையாய் இருந்தது, ஏனெனில் அந்த நூற்றாண்டில் கன்னியிடம் இருந்து பிறத்தல் என்பது இருந்ததில்லை.)* [15]McGiffert, 1:52.

வருகிறவராயிருந்தவரின் உருவகம்

(ரோமர் 5:12-21; 1 கொரிந்தியர் 15:20-26, 45-49)

ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையில் ஒற்றுமைகள்:

ஆதாம் ...	*கிறிஸ்து ...*
அற்புதமாய்ப் படைக்கப்பட்டார் (ஆதி. 2:7)	*அற்புதமாய்க் கன்னிப் பெண்ணிடம் பிறந்தார் (ஏசா. 7:14; மத். 1:23)*
மனிதராக, மாம்சத்தில் இருந்தார் (1 கொரி. 15:45)	*மனிதராக, மாம்சத்தில் இருந்தார் (ரோமர் 8:3; கலா. 4:4; பிலி. 2:7)*
தேவனுடைய குமாரன் என்றழைக்கப்பட்டார் (ஆதி. 1:27; 6:2)	*தேவனுடைய குமாரனாய் இருக்கின்றார் (லூக். 3:38; யோவா. 3:16)*
முழு நிறைவான படைப்பாய் இருந்தார் (ஆதி. 1:31; எசே.28:15; மத்.19:14 ஆகியவற்றை காணவும்)	*பூரணப்பட்டவராயிருக்கின்றார் (எபி. 4:15; 5:9)*

ஆதாமுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையில் வேறுபாடுகள்:

ஆதாம் ...	*கிறிஸ்து ...*
"முந்தின மனிதனாய்" இருந்தார் (1 கொரி. 15:45, 47)	*"இரண்டாம் மனுஷனா" யிருந்தார் (1 கொரி. 15:47)*
முழுமையான உலகத்திற்குள் வந்தார் (ஆதி. 1:31)	*சபிக்கப்பட்டிருந்த உலகில் வந்தார் (ஆதி. 3:17)*
பாவியாயிருந்தார் (ரோமர் 5:14)	*பாவமற்றவராய் இருந்தார் (எபி. 4:15; 7:26)*
பாவத்தைக் கொண்டு வந்தார் (ரோமர் 5:12)	*பாவத்திற்கு மீட்பைக் கொண்டு வந்தார் (அப். 10:43)*
தேவனால் ஆக்கினைக்குள்ளானார் (ரோமர் 5:16)	*தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டார் (மத். 3:17; யோவா. 8:29ஐக் காண்க)*
பாவம் ஆண்ட இடத்தில் இருந்தார் (ரோமர் 5:21)	*கிருபை ஆளும் இடத்தில் உள்ளார் (ரோமர் 5:21)*

ஜீவ விருட்சத்திலிருந்து நம்மைப் பிரித்தார் (ஆதி. 3:24)	*ஜீவ விருட்சத்திடம் நம்மைக் கொண்டு போவார் (வெளி. 22:1, 2)*
எல்லாருக்கும் மரணத்தைக் கொண்டு வந்தார் (ரோமர் 5:15, 17; 1 கொரி. 15:21, 22, 45)	*எல்லாருக்கும் உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்டு வருவார் (யோவா. 10:10; 11:25; 1 கொரி. 15:23-26)*
பூமிக்குரியவராயிருந்தார் (1 கொரி. 15:45, 47, 48)	*பரலோகத்துக்குரிய வராயிருக்கின்றார் (1 கொரி. 15:47).*

பாவம் மற்றும் பரலோகம் ஆகியவற்றைக் கருதும் பொழுது கிறிஸ்துவின் ஆசீர்வாதங்கள் நிபந்தனைக்குட்பட்டவையாகும். மக்கள் அவரது ஆசீர்வாதங்களைப் "பெற்றுக் கொள்ள" முடியும்: "அல்லாமலும், ஒருவனுடைய மீறுதலினாலே, அந்த ஒருவன் மூலமாய், மரணம் ஆண்டு கொண்டிருக்க, கிருபையின் பரிபூரணத்தையும், நீதியாகிய ஈவின் பரிபூரணத்தையும் பெறுகிறவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒருவராலே ஜீவனை அடைந்து ஆளுவார்களென்பது அதிக நிச்சயமாமே" (ரோமர் 5:17). அவர்கள் அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் "புறக்கணிக்கவும்" முடியும்; "என்னைத் தள்ளி, என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவனை நியாயந்தீர்க்கிற தொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசி நாளில் நியாயந் தீர்க்கும்" (யோவா. 12:48).